

for det meste Enighed, særligt paa Generalforsamlingens anden Dag, d. 1ste Oktober. Den første Dag blev der valgt Medlemmer til Forretningsudvalget i Stedet for de afgaaende. (Formanden, Frk. *Henni Forchhammer* og Næstformanden, Fru *Dagmar Schmiegelow*) samt 2 nye Medlemmer, da Forretningsudvalget blev udvidet til at bestaa af 7 Medlemmer i Stedet for som tidligere af 5. Valgt blev: Dr. phil. Frk. *Anna Hude*, Fru *Anna Hansen*, Frk. *Paludan-Müller*, Frk. *Frantsine Biener*, desuden genvalgtes — da den ikke-afgaaende Del af Forretningsudvalget havde nedlagt sit Mandat — Fru *Charlotte Norrie*, f. *Harbou*, Frk. *Eline Hansen* og Frk. *K. S. Præstgaard*.

Paa Generalforsamlingens anden Dag trak Fru *Norrie* sig tilbage fra Forretningsudvalget, hvorefter Mag. art. Frk. *Ida Falbe-Hansen* valgtes ved Acclamation.

Til Suppleanter valgtes: Frk. *A. Tang Barfod* og Frk. *K. Ankersted*.

Kvinderaadets Formand er Frk. *Falbe-Hansen*.

* * *

Fru Redaktør!

Tillad mig i Anledning af „En Mands“ Artikel i forrige Numer af „Kvinden og Samfundet“ at fremkomme med et Par Ord, fordi „En Mand“ ikke har sat sit Navn under Artiklen.

I det forrige Aarhundrede var det ukvindeligt, naar en Kvinde i Tale eller Skrift traadte frem for Offentligheden, hvorfor Kvinderne dengang ofte skrev under et eller andet mandligt Navn; men disse Fordomme er vi kommet udover, og „Kvinden og Samfundet“ maa fremfor alt gøre sit til, at enhver Mand og Kvinde vil være sit Navn bekendt, naar han eller hun i dette Blad udtaler sin Mening — ja, man kan næsten sige, at ingen Artikel uden Navn burde optages.

„En Mand“ skriver, at han ønsker muligt at blive Medlem af „Dansk Kvinderaad“, og tillige skriver han, „at det er dejlig praktisk at give en Ting et saadant Navn, at enhver straks kan høre, hvad det er“.

Da jeg er Medlem af Lovudvalget, hvor vi atter har anerkendt den Paragraf, at Mænd og Kvinder, der ønsker at støtte „Dansk Kvinderaad“, kan — jfr. § 5 — optages i dette, saa maa jeg sige, at min Tanke var, at Optagelse af Mænd kun kunde være en ren Undertagelse, og at der kun kunde være Tale om noget saadant ligeoverfor Mænd, som i en Aarrække havde staaet i venskabeligt Sam-

arbejde med „Dansk Kvinderaad“. Ellers kunde det let ske, at det ikke blev Kvindernes Mening, som kom frem, og saa blev det hele jo meningsløst. Et Navn som „Dansk Kvinderaad“ taler tydeligt og klart for, hvad det er; det kan der ikke tages fejl af.

At „En Mand“ har Ret i, at mange Kvinder mangler Evner og Forstaaelse af Administration og Organisation, det er vist, og disse Kvinder tager saa let paa denne Side af Sagen, fordi de slet ikke har Forstaaelsen af, at *det* er Grunden, der skal bygges paa.

Og selv om der er Kvinder, som har Evner i den Retning, og som har vist, at de baade kunne og ville hjælpe, saa betragtes disses Mening ofte kun som en Biting, og derfor trækker saadanne Kvinder sig naturligvis tilbage.

Med megen Tak for Optagelsen,

Deres med Højagtelse

Caroline Herding.

* * *

„men hvis nogen ønsker at høre eller læse denne bog, da gøres det ikke nødvendig at spørge efter dens navn eller stilling, som sammensatte og skrev den. Det vil da ej hændes, at nogen forkaster det nyttige, som deri mon findes, på grund af had eller avind eller af noget fjendskab mod den, som forfattede den“.

Kongespejlet ca. 1350.

Hvad *anonymiteten* angaar, er vi uenige med frøken Herding. Vi har nok ofte mærket, at anonymitet nu til dags næsten betragtes som noget slet i sig selv. Men dette er jo ganske uberettiget og hviler på misforstaaelse. Det er *misbruget* af anonymiteten, som har dette paa sin samvittighed. Det er selvfølgelig ganske forkasteligt og fejgt at benytte anonymitet til at unddrage sig følgerne af og ansvaret for, hvad man siger, eller ikke at ville „være sit navn bekendt“. Men noget sådant er der jo så langt fra tale om her. Vor indsender har ledsaget alle sine paastande med beviser og henvisninger til sine kildesteder.

Anonymiteten er her benyttet i overensstemmelse med dens *gode hensigt*: at sætte det personlige element til side for det saglige. Et navn, som er ligegyldigt, bør ikke nævnes, særlig ikke under en artikel, som kunde være skrevet af enhver anden. Og skulde „en mand“ eller enhver anden af vore anonyme indsendere blive overbevist om at have udslynget en uvederhæftig be-